

Nic. Clenardi Epistolarvm Libri Dvo

Clénard, Nicolas

Antwerpen, 1566

Nicolavs Clenardvs Literato Viro D. Ioanni Vasaeo Amico Singvlari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70781](#)

Ad Hammoniū scripsi de rebus meis, sed de libris quod
ais in calce literarum nihil planè memini, negligentia
aut obliuione potius factum est. Aliud erat, quod ipse
quoque maximè voluisse, ut tua Hebræa Biblia ad me
deferrentur, id curato proximo tabellario. De La-
tinis literis te hortabor, quod te videam futurum ali-
quando Cathedraticū Salmanticensem. Sed in ista æta-
te dū licet, valeat iam neotericus iste tuus Deus, & Ci-
ceronem aut Liujum legit, satis nactus es istius popu-
laris loquentiæ. Hosti fidem seruandam etiam nunc di-
co. Ego certè si vocatus fuisssem, non denegasssem. Ob-
dura, tentabimus aliquid, ut tandem gaudeas. Saltem
istam maculam effugias, ne fugisse videaris. Habes cre-
do ad omnia. Cūm videam iam statum rerum mearū,
etsi tenuium, tamen facile intelligo minus mihi futurū
fuisse boni, si, dum ego volebam, hanc rupissem com-
pedem. Itidem tu facito, fata viam inuenerunt, bona
sunt ad quæ tua quoque te fata ducunt. Bene vale, mi-
Vasæ. Salmanticæ xvi. Februarij.

NICOLAVS CLENARDVS LITERATO
VIRO D. IOANNI VASAEO AMI-
CO SINGVLARI.

SALVE chariss. Vasæ. Scripsi ad te nudiustertius
non dum acceptis literis D. Fernandi. Heri præter
spem allatæ sunt ad me. Certis legibus permittit me Do-
minus permanere Salmanticæ. Conabor ut hanc Ca-
thedram assequar; id enim & D. Fernando, & mihi ho-
norificū maximè fuerit. Egi apud eum de libris ad me
mittēdis: quos si nuper habuisssem, iam bonam accep-
sem presentem pecuniam, iamq; illi (quando ita statuit)
numerarem quinquaginta ducatos. Sine arca & rebus
meis, nec illi soluere possum, nec me ut volo ad istam
offerre Cathedrā. Rogo ut meo nomine huius summæ
sis fidei usor, statim post acceptam capsam, missis pecu-
niis dissoluam fidem tuam. Valde mihi placuit domini
senten-

sententia: spero enim fore & tibi Salmanticæ hospitem
amicissimum, & laudem quoque apud nostrates, quod
egregium patronum ducem profectionis habuerimus.
Da tu interim diligenter operam literis Latinis: con-
cepimus de te quoq; hie meliorem spem, quam sit hæc
mea, certè nō inferiorem. Tantùm cura ut quia dicis te
omnia frustra tentasse, ne fidem rupisse videaris. Fata
viam inuenient. Si forsitan casu tabellarius quispiam
Hispalim isthinc abiret, monebis Hammonium ut rerū
mearum curam gerat, ut si quid reliquum à blattis sit et
fordibus, id iam seruetur. Animo fac præsenti perdu-
res, acerba fuit *ἐπιτασίς* mihi fabulæ, non minus quam
tibi: *χαρας ερφην* animo cerno longè optimam, etiā quæ
vota nostra superet. Bene vale, mi Vasæe, XXIIII. Fe-
bruarij, Salmanticæ.

NICOLAVS CLENARDVS LITERATO
VIRO D. IOANNI VASAEO AMI-
CO PRIMARIO.

20 SALVE chariss. Vasæe. Acceptis iam tandem libris,
Shodie Græcam professionē sum auspicatus, audito-
rio tam frequenti, vt locus deesset: cùm tamē è régione
hora eadē quidam oppositionis, vt vocant, lectionē le-
geret. Cras iudicare licebit de euétu. Nam aderāt mul-
25 ti laudes Græcæ linguæ audituri, vt putabant: ad quos
eandē habui orationē, quam ab hinc bienniū Louanij,
nosti morem meū. Cur tu ex Arabico studio in Græcam
professionem? Tutiū mihi visum est frequentiam antè
emereri, quam paucus iudicibus & testibus Arabica-
30 ri: & tamen eodē quo cœpi spectant consilia mea. Per-
tentabo his diebus hominū sententiam, deinde vbi vi-
sum fuerit, virtute propria potius nitar, quam ambitio-
nibus & fauoribus. Teneo domi iam rationem, qua
possimus etiam hic longè à patria beati vivere. Obdu-
35 ra, iam eandem spem de te concepi. Perge modò studia
tu a moderari, vt nuper te hortabar. Spero aliquando res
ipsa clamabit, nec te nec me frustra venisse in Hispaniā.

Valde

Nesc